

Som hjorten der tørster ved søen

Andante moderato ♩=69

Tekst: Iben Krogsdal
Musik: John Frandsen

Som hjor - ten der tør - ster ved sø - en og skri - ger af u - be - vidst

savn som løf - ter de tun - ge ge - vi - rer mod mør - kets for - stør - re - de

favn så - dan har jeg skre - get af læng - sel i - gen - nem den dag - li - ge

træng - sel og ud af mit blod - rø - de savn.

Jeg sitrer med blodtrykket dæmpet
og mødes til brunch med en ven
vi fanger mirakler i solen
men så er jeg ensom igen
for snart skal jeg falde alene
fra aldrens projektløse scene
og klamre mig panisk til den.

Hvorfor er der ingen der hører
de bønner der ætser min mund?
Skal mørket kun snurre og dreje
om sjælen sekund for sekund?
Og er du der, Gud, hvor du råder
på næsten ubærlige måder
og uden en ordentlig grund?

Jeg så den i barndommens skove
jeg så den i stuernes grå
det guldaldermalede ansigt
den måde den stirrede på
i vandspejlet dådyrets øjne
de voksnes forklarede løgne
jeg så og jeg så og jeg så

Min hjort er herinde, den tørster
ved kranieskovsøens bred
et byrum har tårnhøje skygger
af indsunken virkelighed
er dette det hele – det hele?
Er verden kun enkelte dele?
Er dette det eneste sted?

Jeg håber du kaster dit øje
på dagens atomiske brud
at dybt i min afmagts tunneller
skal vejen igen føre ud
en dag skal jeg stige tilbage
igennem den yderste klage
og gispe: Så var du der, Gud!

Hellig, hellig, hellig

Tekst: Iben Krogsdal
Musik: John Frandsen

Hel - lig, hel - lig, hel - lig han som kom fra dø - den for at løf - te

fjen - der ind i mor-gen - rø - den. *Kri-stus-blik-ket* strå - ler ind i vo-res

sjæ - le. Vi skal ik - ke her - ske, vi skal ba - re knæ - le.

Alt skal han forvandle,
vi skal ikke vide,
alle vores kræfter
slynger han til side.
*Kristusblikket stråler ind i vores sjæle,
vi skal ikke herske
vi skal bare knæle*

Verden er hans kirke,
solen er hans hjerte,
horisonten gløder
dagligt af hans smerte.
*Kristusblikket stråler ind i vores sjæle,
vi skal ikke herske
vi skal bare knæle*

Her skal vores præster
røre os på håret,
lede os andægtigt
gennem kirkeåret -
*Kristusblikket stråler ind i vores sjæle,
vi skal ikke herske
vi skal bare knæle*

følge os i kampe
høre os i stille,
styrke os med himlen,
øse af hans kilde.
*Kristusblikket stråler ind i vores sjæle,
vi skal ikke herske
vi skal bare knæle*

Mørkeverden, offertime

Tekst: Iben Krogsdal
Musik: John Frandsen

Largo $\text{♩} = 48$

Mør - ke - ver - den, of - fer - ti - me, al - le jor - dens el - ske - de skal

Mør - ke - ver - den, al - le jor - dens el - ske - de skal

li - de. In - gen sva - rer *nej!* når jor - den skri - ger

li - de. In - gen sva - rer *nej!* når jor - den skri - ger

in - gen ud - vej åb - ner sig i ti - de

in - gen ud - vej åb - ner sig i ti - de.

Knuste spejle, dødedanse,
alle jordens elskede skal miste.
Ingen griber ind når døden kommer,
sidste suk er virkelig det sidste

Rovinstinkter, markedskræfter,
alle jordens elskede skal føle:
den, der hvisker fadervor, skal tabe
den, der går i blodrus hjem, kan brøle.

Afskedsscener, livsforliser,
alle jordens elskede skal høre
børnene som ingen sjæl kan trøste
smertens jag bag byens låste døre

Aftensmeltning, himmelflænge,
alle jordens mindste skal forbløde.
Intet ansigt stråler over sengen
ingen engle synger os i møde

Angsten suger sjæleblodet,
alle jordens elskede skal svimle,
hjerterne skal tappes til de stivner
under nattens hær af sorte himle

Gud i himlen, vis din styrke!
Mørket buldrer frem fra alle huse,
dyrene er ude for at jage,
håbet er det næste de vil knuse